

Program Projekt Simone Weil

Premiär den 6 sep 2018 på scen Ö2 i Stockholm

Föreställningens längd, 1 tim 15 min

Spelperiod: 6 – 30 sep

Biljetter: Nortic, <https://www.nortic.se/dagny/event/18012>

Texter

Zulmir Bečević, Mårten Björk, Johanna Emanuelsson, Dmitri Plax,
Anne-Marie Pålsson, Sharon Rider, Lucas Svensson och Simone Weil

Idé/koncept, dramaturgi

Maria Ericson och Stellan Larsson

Översättningar

Eva Alexanderson, Thomas Andersson, Gunnel Vallquist

Regi

Natalie Ringler

Scenografi och kostym

Martin Bergström

Musik och instudering

Jonas Franke-Blom

Ljusdesign och teknik

Martin Hamberg

På scen

Hanna Edh, Maria Ericson, Vincent Grahl* och Mattias Redbo.

**Praktikant från Teaterhögskolan i Malmö*

PR och kommunikation

Titti Grahl

Hemsida, grafiskt arbete

Julia Dinome

Affisch

Martin Bergström

Foto

Jac Carlsson

Foajévårdar

Clara Asplund och Anders Palm

Projektleddning
Maria Ericson och Stellan Larsson

För mer info om författarna, teamet och ensemblen, se www.projektsimoneweil.se

Projekt Simone Weil genomförs med stöd av Statens Kulturråd, Stockholms Stad, och Helge Ax:son Johnsons stiftelse samt i samarbete med ABF Stockholm.

Samarbetspartners
Scen Ö2, Östgötagatan 2, Stockholm
Bokförlaget h:ström - Text & Kultur, Umeå

Särskilt tack till
Rättighetsinnehavarna: Sebastian Alexanderson, Thomas Andersson, Carl Otto Werkelid
Teresia Pettersson Ö2
Majid Peykeali
Sidenkompaniet, Stockholm

Kontakt
projektsimoneweil@gmail.com

Telefonnummer
070-302 72 90

Figurer i föreställningen

Simone Weil, (1909-1943)
En vakt i Sveriges riksdag
En nutida gruppleddare i Sveriges riksdag
En revolutionär under namnet Oljudet
En nutida svensk journalist
En nutida svensk filosof
Sebastian Haffner (1907-1999, pseudonym, eg. Raimund Pretzel,)
Immanuel Kant, (1724-1804)
Tre vänner A, B, C
En förälder och ett barn
En hungrande kvinna

Simone Weil

Simone Weils filosofi är en helhet, där det politiska, andliga och intuitiva kombineras. I hennes avskalade syn på "varat" finns drag av buddism och hon har ibland kallats andlig mystiker. Såväl inom kyrkan som inom politiken såg hon det kollektiva tryckets negativa konsekvenser.

Simone Weil föddes 1909 i en judisk familj i Paris. Redan från ungdomen var hon en engagerad skribent. Hon publicerades i tidskrifter, skrev mängder av brev och förde också en egen "tankedagbok". Merparten av hennes texter kom dock inte i bokform förrän efter hennes död. Hennes tankar om politik och samhälle märks redan i brev och artiklar som hon skrev i 19-20-årsåldern. Bland annat hävdade hon 1929 i en text om "en folkrepresentants plikter" att det behövdes en överordnad – men opolitisk – funktion, med uppgift att kontrollera politikerna:

"Men man måste noga tillse att dessa övervakare förblir medborgare och aldrig övergår till att bilda en kår. /- - / Folket måste genom röstsedeln få de deputerade* att förstå att deras funktion endast är att ställa regeringen till svars, om den inte avskaffar de orättvisor som kan avskaffas; och att vidare allt som gör de deputerade till en kår och den deputerades funktion till en karriär, till församlingar, partier, poster för de deputerade, ska avskaffas." (*folkrepresentanterna)

Under andra hälften av 1920-talet studerade hon filosofi och litteraturvetenskap och började 1931 arbeta som lärare. Hon lärde sig också flera ovanliga språk, bl a forngrekiska och sanskrit.

1932 besökte hon Tyskland och utifrån den politiska situationen anade hon att Hitler mycket väl kunde få makten på parlamentarisk väg – vilket också skedde året efter.

En central del i hennes filosofi är att det självständiga tänkandet bara kan bevaras genom att individen står utanför alla åsiktsstyrda grupperingar, politiska som andliga. Hon tog till exempel helt avstånd från kommunismen, pga det totalitära och kollektiva trycket. Men 1933 såg hon ändå till att den sovjetiske politikern Lev Trotskij – som då gått i exil från Sovjet – kunde bo i hennes föräldrars lägenhet; detta trots att hon politiskt var helt oenig med honom. Det var ett typiskt exempel på Simone Weils vidsynta hållning.

1936 startade spanska inbördeskriget och Simone Weil engagerade sig militärt för att kämpa mot fascismen. Hon blev svårt brännskadad och skickades hem efter några månader.

Trots att de stod på helt olika sidor i spanska inbördeskriget skrev hon efter hemkomsten brev till den franske författaren Georges Bernanos, som var aktiv fascist. Det som förenade dem var kritiken mot det totalt omotiverade våldet som båda sidor i kriget gjorde sig skyldiga till.

När andra världskriget börjat och Frankrike 1940 ockuperades av Hitlertyskland flydde Simone Weil med föräldrarna, först till södra Frankrike och sedan vidare till USA. Men hennes engagemang var obrutet och hon ville absolut bidra i kampen mot nazismen.

Hösten 1942 reste hon till London. Där fanns Franska exilregeringen på flykt undan nazisternas ockupation av Frankrike. Weil tog uppdraget att skriva för motståndsrörelsen. Hon

skrev om hur Frankrike mänskligt, filosofiskt och idémässigt kunde organiseras efter en befrielse. Resultatet av arbetet blev texterna i boken "Att slå rot", som är den enda av hennes böcker som hon själv var med och redigerade. Även texten i "Om de politiska partiernas allmänna avskaffande" skrevs under denna period. Men samtidigt som hon under hösten 1942 och vintern/våren 1943 skrev intensivt var hon svårt sjuk. Simone Weil dog i tuberkulos i augusti 1943, 34 år gammal.

Lyssna gärna på Filosofiska Rummet på SR P1 om Simone Weil och partiernas avskaffande från 14 dec 2014: - [Äh, kanske skulle man bara ta och förbjuda alla politiska partier?](#)

Om Immanuel Kant

Immanuel Kant, (1724-1804). Tysk filosof. En av upplysningens viktigaste tänkare. Levde och verkade i Königsberg (nuvarande Kaliningrad). För Simone Weil var upplysningstidens tänkare grundläggande inspiratörer.

Om Sebastian Haffner

Sebastian Haffner, (1907-1999, pseudonym, eg. Raimund Pretzel,). Tysk jurist, författare och journalist. I boken "En tysk mans historia" skildrade han hur det nazistiska tänkandet gradvis smögs in i tyskarnas medvetande. Gick i exil till Storbritannien 1938 eftersom hans hustru var judinna. Återvände till Västtyskland 1954.

Natalie Ringler, regi

Simone Weil är ett problem, en utmaning och en konflikt.
Hon är inget enkelt åtagande utan måste kanske bli ett helt projekt.

Martin Bergström, scenografi och kostym

Ett rum där gränserna mellan skådespelare och publik suddas ut. Vardag och fiktiv värld. En enkelhet i form av en sidenpyjamas.

Jonas Franke-Blom, musik

Musiken i föreställningen har vuxit fram med processen. Varför musik, vilken sort, vad ska den berätta?

För mig skall det musikaliska skeendet vara helt integrerat med föreställningen.

Små musikaliska markörer som får publiken - medvetet eller omedvetet - att förflytta sig i tid och rum, i känslotillstånd eller varför inte bara en stunds andhämtning och tid för reflektion.

Projekt Simone Weil behöver det.

Musiken framförs av de fyra skådespelarna och den berör, påstår, rör om och provocerar...

Maria Ericson och Stellan Larsson

Idén att göra något föddes och växte efterhand. Vi bjöd in flera att reflektera över Weil och de frågeställningar vi kommit fram till utifrån läsning av hennes text "Om de politiska partiernas allmänna avskaffande". Några författare tackade ja och några tackade nej. Så här långt har vi kommit just nu.